

saa sammen med Ministeren. Det er da ogsaa ret naturligt gaaet saaledes, at det er i Finansudvalget, at Spørgsmaalet om at faa en fremtidig Ordning til at begynde med er rejst, og at man derefter har drøftet det sammen med Ministeren. Det, jeg sagde om Ministerens Stilling, var kun dette, at Ministeren ikke alene havde erklæret sig villig, men ogsaa i Finansudvalget havde udtalt Ønsket om at naa til en ny Ordning for Fremtiden, men jeg har ikke sagt noget om, at det var ham, som havde rejst Spørgsmaalet, det kunde ikke falde mig ind.

Det ærede Medlem mente, at jeg heller ikke havde været berettiget til at sige, at det var et Flertal, som havde udtalt sig i Overensstemmelse med Ministerens Ønske om at naa til en fremtidig Ordning. Jeg burde have sagt, at der i ethvert Fald var et Mindretal, som ikke var villigt til at slutte sig til det, Ministeren havde skitseret i Udvalget. Naa, jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om, hvad der i saa Henseende kan være det mest korrekte Udtryk, jeg synes for Resten, det kan blive det ene som det andet. Det ærede Medlem har i ethvert Fald ikke nogen som helst Berettigelse til at bebrejde mig min Maade at referere Stillingen i Finansudvalget paa, for jeg har selv i Finansudvalget sagt, at jeg overfor Ministeren har refereret Stillingen saadan og saadan, og det er fra alle Sider i Udvalget erkendt, at jeg der har refereret Stillingen i Overensstemmelse med, hvad den virkelig var, og det er det, som jeg har gjort ogsaa her i Dag.

Det ærede Medlem udtalte sig endvidere for Ønskeligheden af at faa flere Spørgsmaal ind under den fremtidige Ordning af Hofpensionerne. Det ærede Medlem nævnede baade Prinsesseudstyr — som den højtærede Minister allerede har omtalt — og Spørgsmaalet om Pension til Embedsmænd og Funktionærer, som have været ansatte under Personer, der have faaet Apanage. Det ærede Medlem nævnede ogsaa selve Apanagespørgsmaalet, saa vidt jeg forstod ham, og mente, at ogsaa Spørgsmaalet om en Fastsættelse af Apanagerne burde tages med ind her. Det forbyrder mig noget. For det første har jeg ikke vidst rettere, end at man allerede for Aar tilbage har naaet til i hvert Fald i Folketinget at faa slaaet fast, hvad dets Stilling var her, men dernæst underer det mig saa meget mere, som det ikke er længere siden end i Fjor, at det ærede Medlem selv ønskede, at man skulde gaa væk fra de Regler, dette Ting tidligere havde

været enigt om at fastsætte for Apanage. Da vi behandlede Civillisten og de dermed i Forbindelse staaende Love, talte det ærede Medlem udtrykkeligt om Ønskeligheden af at vedtage en Bestemmelse om, at Prins Valdemar skulde have Bernstorff Slot. Det ærede Medlem sagde udtrykkeligt, at han ønskede, det skulde ske paa den Maade, at man sagde: Vi gøre her en Undtagelse fra den Overenskomst, som vi tidligere have sluttet angaaende Apanager. Naar det ærede Medlem er parat til ved første Lejlighed at gaa væk fra de Overenskomster, der tidligere have været truffene angaaende Apanage, er der mindre Grund for det ærede Medlem til at ønske, at man ogsaa skulde have en fremtidig Ordning i saa Henseende, med mindre han skulde ønske for sit eget Partis Vedkommende at faa det bundet endnu stærkere end ved Udtalelser og Forhandlinger her i Tinget, nemlig ved en Lov, saa at det ikke næste Gang, der er Tale om Apanage, skulde sige: Vi ville ogsaa her gøre en Undtagelse fra Regelen.

Marott: Den højtærede Minister udtalte før, at han ikke kunde antage, at jeg særlig ønskede, at de, der fik den mindre Understøttelse paa dette Lovforslag, Tyende og Tjenestefolk, blev slettede. Det forekommer mig at være en mærkelig Udtalelse fra den højtærede Minister, og jeg har heller ikke nævnt noget som helst derom. Jeg har tværtimod nævnt de store Pensioner, som ydes. Naar jeg i det hele har nævnt Beløbene for disse forskellige Pensioner, har det i og for sig ikke været for at sortere dem, men kun for derigennem at paavise de store Urimeligheder, der findes i dette Forslag. I det hele har jeg hævdet, at det maa blive Civillistens Sag at overtage disse Pensioner og Understøttelser. Det bliver altsaa en privat Sag for Civillisten, og naar vi have gjort en Bemærkning herom i Betænkningen, har den ærede Ordfører ikke Ret til at sige, at vi jo alligevel ville give disse Pensioner og Understøttelser. Vi henvise jo det hele til Civillisten, og det bliver altsaa en fuldkommen privat Sag for dens Vedkommende.

Den højtærede Minister udtalte før, at denne Sag var nu en Gang afgjort, og Rigsdagen var bunden ved Vedtagelsen af den midlertidige Lov. Jeg maa erindre den højtærede Minister om, at siden den midlertidige Lov blev vedtagen her paa Rigsdagen, have vi haft Valg; det er altsaa ikke den samme Rigsdag, der sidder